

bare firkantet og enøjet se på de områder, vi taler om i dag – eller på andre områder for den sags skyld – uden også at erkende, at skatteborgerne betaler nok i forvejen. Jeg forstår godt skatteborgerernes holdning med det store skatte-tryk, vi har, og derfor er det vigtigt, at vi hele tiden understreger, at når det drejer sig om deciderede sygdomme, skal det ikke koste én eneste rød øre.

Så vil jeg gerne spørge hr. Jørgen Winther meget kort her til sidst: Hvad med kosmetiske operationer, aborter og andre behandlinger, der ikke er lægeligt begrundede? Hvorfor har hr. Jørgen Winther ikke tænkt på dem? Er det hr. Jørgen Winthers opfattelse, at man også kan indføre brugerbetaling på de områder?

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

I min svartale til hr. Jørgen Winther om beslutningsforslaget tog jeg egentlig forslaget seriøst. I øvrigt har jeg da også lagt vægt på, at vi får en debat om prioritering, og her har vi brug for noget, man udvikler for tiden i bl.a. Sundhedsministeriet, nemlig medicinsk teknologivurdering.

Jeg vil nok sige, at der var en fantastisk stor forskel på talen her til sidst, som jo ansporede til revolution, og det lille, forsigtige beslutningsforslag, som vel med hensyn til revolutionsbulder nærmest kan sammenlignes med, at hr. Jørgen Winther står henne i et hjørne og slår på en lille kagedåse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om ind- drivelse af parkeringsafgifter i forbindelse med udlejningskøretøjer.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 6/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Det fremgår, at forslagsstillernes hensigt med dette forslag er, at biludlejere ikke skal hæfte for parkeringsafgifter, der er pålagt lejereren af en udlejningsbil, hvis afgiften ikke bliver betalt, men at afgiften skal inddrives hos lejereren.

Jeg skal minde om, at dette skridt vil kræve en ændring af den administrativt enkle ordning, vi har haft i færdselsloven i 25 år. Forslaget vil også pålægge myndighederne yderligere omkostninger, herunder manglende indtægter, fordi visse afgifter kan vise sig at være uerholdelige.

Ordningen med, at ejeren af et køretøj må betale, hvis føreren ikke betaler parkeringsafgiften, gælder for både lån og leje, og hvorfor en udlejer nu efter forslagsstillernes mening skal stilles bedre end den, der udlåner vederlagsfrit, f.eks. ved forældres lån af bilen til deres børn, er gådefuld for mig.

Princippet i den gældende bestemmelse svarer i øvrigt til bestemmelsen i færdselslovens § 123, stk. 2, om politiets fjernelse af et køretøj, som f.eks. er henstillet i strid med gældende bestemmelser om standsning og parkering eller er havareret. I den situation kan de af politiet afholdte udgifter til transport og opbevaring afkræves føreren, men hvis føreren er ukendt eller ikke betaler efter påkrav, hæfter ejeren tillige for betaling, medmindre det godtgøres, at føreren var i uberettiget besiddelse af køretøjet.

Som ordningen med parkeringsafgifter er nu, er der to, der hæfter for parkeringsafgiften, og dermed er der naturligvis langt større sandsynlighed for, at den bliver betalt i den sidste ende. Sagen er jo, at biludlejeren selv er den nærmeste til at se lejerne an, idet han udlejer sine biler, og han kan derudover søge at dække sig ind mod en lejlighedsvis hæftelse for lejerens ikkebetalte parkeringsafgifter ved at indregne en sådan udgift i lejeløbet.